et resurrectōem meā
Intellexisti cogita
tiones meas de longe
semitā meā ⁊ funicu
lū meū īvestigasti.
Et omnes vias me
as p̄vidisti: q2 nō ē
sermo in lingua mea.
Ecce domine tu cog
novisti omnā novissiā
et antiq̄: tu formasti
me: ⁊ posuisti sup me
manū tuam. Mirabi
lis facta ē sciencia tua
ex me: cōfortata ē et
n̄ potero ad eam. Quo
ibo a spū tuo: et quo
a facie tua fugiā. Si
ascendero in celum
tu illic es: si descēdo
ī infernū ades. Si
sumpsero pēnas meas
diluculo: ⁊ hītavero
īextremis maris. Et
eniā illuc manus tua
deducet me: ⁊ tenebit
me dextera tua. Et di
xi forsitan tenebre
cōculcabūt me: ⁊ nox
illuminacō mea ī de
liciis meis. Quia tene
bre n̄ obscurabuntur
a te: et nox sicut dies
illuminabitur: sicut
tenebre eius: ita et
lumen eius. Quia tu
possedisti renes meos
suscepisti me de utō
matris mee. Confite
bor tibi q2 terribiliter
magnificatus es mi
rabilia opa tua: ⁊ aīa
mea cognoscet nimis.
Non est occultatū
os meum a te quod
fecisti ī occulto ⁊ sub

License: PUBLIC_DOMAIN – Zürich, Schweizerisches Nationalmuseum, LM 4624.2, f. 117v – Breviary of Jost von Silenen, <i>pars aestivalis</i> (http://www.e-codices.ch/en/snm/LM004624-2/117v)